

Allah Bedirde Yardımıyla Zafer Verdi

– fuatturker · 16 Ocak 2013

Peygamber(asm) döneminde Mekkeli müşrikler Müslümanlara saldırılarına devam ediyorlardı. Bugün olduğu gibi münafıklar ve dünyevî çıkarlarının peşine takılmış müşrikler işbirliği içinde idiler. Müslümanların Medine'deki hâkimiyetini yıkmaya, kurdukları İslam devletini ortadan kaldırmaya çalışıyorlardı.

Müslümanlar, düşmandan gelebilecek muhtemel saldırılara karşı çok dikkatlidirler. Müşriklerle münafıkların kurdukları ittifakı haber alırlar. Savaşa henüz izin yoktur. Ancak hicretin altıncı ayından sonra Allah cihad iznini verir. Böylece Müslümanlar kendilerini ve kurdukları İslâm devletini koruma imkânı bulurlar. Cihad izninin hemen ardından savaşa izin veren ayetler gelir.

Kendilerine zulmedilmesi dolayısıyla, onlara karşı savaş açılana (mü'minlere, savaşıma) izni verildi. Şüphesiz Allah, onlara yardım etmeye güç yetirendir. (Hac Suresi, 39)

Ey iman edenler, (düşmanlarınıza karşı) tedbirinizi alın da savaşa bölük bölük çıkın ya da topluca çıkın. (Nisa Suresi, 71)

Fitne kalmayınca ve dinin hepsi Allah'ın oluncaya kadar onlarla savaşın. Şayet vazgeçecek olurlarsa, şüphesiz Allah, yaptıklarını görendir. (Enfâl Suresi, 39)

Allah, savaş iznini baskı ve zulüm durumunda verir. "Sizinle savaşanlara karşı Allah yolunda savaşın, (ancak) aşırı gitmeyin. Elbette Allah aşırı gidenleri sevmez." (Bakara Suresi, 190) ayetiyle sebepsiz kışkırtmaya ve gereksiz şiddet kullanımına karşı uyarır. İslam'a göre yalnızca zorunlu olduğunda savaşa başvurulur ve belirli insani ve ahlâki sınırlar içinde yürütülür. Savaş bir "istenmeyen zorunluluk"tur.

Yukarıdaki ayetlerle Rabbimiz, hükmün Kendisine ait olduğunun müşrik ve münafıklara gösterilmesini istiyordu. Bunun için de Müslümanların gerekli tedbirleri almalarını ve savaşmalarını istiyordu. İslam'da zulme isyân da Allah'ın emri ile ve yine O'nun koyduğu ölçülere göre idi çünkü.

Peygamber(asm) ümmetine savaş hazırlığını emrediyor, Ebû Cehil ise "Müslümanları öldürmeye bile lüzum yoktur. Ellerini bağlayıp onları tekrar Mekke'ye götüreceğiz ve böylece İslâm da bitecek" diyordu.

Bu ordu, İslâm'ın tek ordusudur. Eğer bu ordu yok edilecek olursa Rabbimizin dinini hâkim kılacak bir başka topluluk kalmayacaktır. Dua eder Peygamber (asm): "Ey Rabbim! Vaadin olan yardımını bugün lütfet. Ya Rab, bu bir avuç mücahid yok olursa, bir muvahhidler bu gün telef olursa, yeryüzünde sana

ibadet eden kalmayacak!"

Rabbi Ona vahyeder:

"Yakında o toplum bozguna uğratılacak ve arkalarını dönüp kaçacaklardır. (Kamer Suresi, 45)

Allah'ın vaadi hakır; Müslümanlar büyük zafer kazanırlar. Bedir zaferi, siyasi-dini yapıdaki İslâm devletinin temellerini daha da sağlamlaştırır.

Kur'an'da Bedir Savaşı ile birlikte, Müslümanların bütün savaşlarına çok sayıda meleğin de katıldığı ve onlara yardım ettiğinden söz edilir.

Sen mü'minlere: "Rabbinizin size meleklerden indirilmiş üç bin kişiyle yardım-iletmesi size yetmez mi?" diyordun. Evet, eğer sabrederseniz, sakınırsanız ve onlar da aniden üstünüze çullanıverirlerse, Rabbiniz size meleklerden nişanlı beş bin kişiyle yardım ulaştıracaktır. Allah bunu (yardımı) size ancak bir müjde olsun ve kalpleriniz bununla tatmin bulsun diye yaptı. 'Yardım ve zafer' (nusret) ancak üstün ve güçlü, hüküm ve hikmet sahibi olan Allah'ın Katındandır. (Al-i İmran Suresi, 124, 125, 126)

Gücün tümü Allah'a aittir. İnkâr içinde yaşayan kişinin gücü de gerçekte Allah'ın gücüdür. Allah imtihan amacıyla bir insanda ya da karşısındakilerde güç yaratır. Dilediği zaman o gücü alır; dilediği insana dilediğinde güç ve başarı verir.

Bedir'de iki ordu arasında sayıca büyük fark vardır, Müslüman ordu üç yüz, düşman ise bin civarında savaşçıya sahiptir. Peygamberimiz(asm) Allah'a sığınır. "Kureyş ilerlemeye başladı. Dalgalı kum tepeliklerinin ardındaki Mekke ordusu şimdi, gerçekte olduğundan daha da az görünüyordu. Fakat peygamber onların gerçek sayılarının ne olduğundan ve iki ordu arasındaki büyük dengesizlikten haberdardı. Ebu Bekir (RA) ile birlikte gölgeliğe döndü ve Allah'a vaat ettiği yardımı vermesi için dua etti. Kendisinde bir an bir uyku hali meydana geldi ve uyandığında şöyle dedi. "Sevin ey Ebu Bekir, Allah'ın yardımı sana ulaştı. İşte Cebrail elinde atının dizginleri savaşa hazır." (Martin Lings, Hz Huhammed)

"Biz onlara öyle ordularla geliriz ki, onların karşı koymaları mümkün değil ve Biz onları oradan horlanmış-aşağılanmış ve küçük düşürülmüşler olarak sürüp çıkarırız." (Neml Suresi, 37) buyurur Allah. Dinini savunan samimi müminleri görünmez ordularıyla destekleyip, yollarını açar, küfrü ise aşağılanmış kılarak yenilgiye uğratar.

Küfrün kurduğu tuzak –Allah'ın dilemesiyle-daha baştan bozuktur. Onlar sonucun kendilerine galibiyet getireceğini düşünürlerken, müminler zafere ulaşır. Müminlerin zaferi ise Rahmânîdir. Münafığın, müşriğin, küfrün zaferi şeytanidir; geçicidir, sonunda kayıp vardır.

Bediüzzaman Bedir'i bir "mucize menba", "menba-i garaib" olarak ifade eder. Acip ve garip olayların kaynağı olarak anlatır. "Bir menba-ı garaib olan Gazve-i Kübra'yı Bedir'de Ukkaşe İbnü'l- Mihsan el-Esedî'nin müşriklerle döğüşürken kılıcı kırıldı. Resul-i Ekrem ona kılıca mukabil bir değnek verdi. Dedi: Bununla harbet. Birden değnek biiznillah uzun beyaz bir kılıç oldu. Onunla harbetti. Hayatı boyunca Yemame Harbi'nde şehid oluncaya kadar boynunda taşıdı" der Peygamber(asm) dönemini mucizeler penceresinden anlattığı Mûcizat-ı Ahmediye adlı eserinde.

Evet cihad ve zafer Bedr'in askerlerinin adıdır. Onların her biri birer 'bedr'dir; birer dolunaydır.

Bedir Savaşı'ndan sonra Cebrail (as) gelir Peygamber(asm)'a sorar;

"Yâ Resûlullah, Bedir Savaşı'na katılanları nasıl değerlendirirsiniz?"

Cevap verir Peygamber (asm);

"Müslümanların en fazîletlisi sayarız."

Cebrail (as); "Biz de meleklerden Bedir Savaşı'na katılanları aynı şekilde meleklerin en hayırlısı sayarız" der.

Güneşin dolunayda ışığını tam olarak yansıttığı gibi, Rabbimiz de İlâhi isimlerini en mükemmel olarak yolunda cehd eden müminlerde yansıtır. Bedr'in askerlerinde...

Andolsun, siz güçsüz iken Allah size Bedir'de yardımıyla zafer verdi. Şu halde Allah'tan sakının, O'na şükredebilesiniz. (Al-i İmran Suresi, 123)

Fuat Türker